

fald sammen om den, og hr. Knud Enggaard, som var ordfører på Venstres vegne, var så rosende, at jeg må sige, at der var anledning til ministeriel rødmen i forbindelse med arbejdet.

Så der er overhovedet ikke tale om nogen undskyldning, der er tale om to gode forslag, der bliver vedtaget her i Folketinget. Det ene er vedtaget, og det andet er på vej til at blive det.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg kan kun bekræfte ministeren i, at jeg også har bemærket, at man i Miljø- og Energiministeriet er langt mere rødmende, end man på noget tidligere tidspunkt har været, og det er bestemt ikke noget, vi er glade for i Det Konservative Folkeparti.

Jeg skal sige, at når vi stemte for undergrundsloven sidste år, var det ikke, fordi vi syntes, det var verdens bedste lov. Vi havde faktisk frygtet, at den kunne blive endnu værre, men vi synes, at de ændringer, der kom ind i den, i hvert fald ikke gjorde lovforslaget værre, end det var i forvejen, og det ville vi da gerne kvitte-re for.

Vi har stadig væk en saglig holdning til tingene i Det Konservative Folkeparti, men vi ville da være glade, hvis miljøministeren ville sørge for, man ikke rødmede så meget i hans ministerium, men at man gik over til at grønnes lidt mere; det ville være dejligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Underretning om eksport af visse listevirksomheders brugte produktionsanlæg m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (S):

Lovforslaget indeholder flere ændringer til miljøbeskyttelsesloven. Et af forslagene kan direkte føres tilbage til den debat, vi havde her i Folketinget i sidste samling i anledning af det påtænkte salg af Sojakagefabrikkens kvikksølv-baserede kloranlæg til Pakistan.

I debatten blev der efterlyst et bedre samarbejde og en bedre information mellem de danske miljømyndigheder og købers nationale myndigheder og miljøorganisationer med hensyn til en påtænkt handel med et konkret produktionsanlæg.

Sagen om Sojakagefabrikken viste tydeligt, at de oplysninger, de danske myndigheder lå inde med, var af stor værdi for de implicerede parter. Lovforslaget vil sikre, at myndighederne i det land, hvortil det brugte produktionsanlæg påtænkes eksporteret, får oplysninger fra de danske miljømyndigheder angående miljøkrav til anlægget.

Lovforslaget pålægger industrivirksomheder, der ønsker at afhænde brugte produktionsanlæg til eksport, at underrette tilsynsmyndighederne i Danmark. Der regnes med, at ca. 500 virksomheder vil blive omfattet af loven, men det forventes, at det kun vil dreje sig om ganske få sager om året, hvor der skal foretages underretning til miljømyndighederne i modtagerlandet.

I et større perspektiv er lovforslaget et skridt i den rigtige retning for at hindre en eksport af miljøbelastende teknologi til bl.a. udviklingslandene – en tankegang, som Socialdemokratiet meget gerne vil støtte.

Lovforslaget omhandler også en kontrol med og oplysninger om produktet, herunder emballagen. Det er vigtigt i den danske miljøpolitik, at vi får oplysninger om produktionens miljøbelastninger. Det gælder selve produktionen, men også med hensyn til anvendelse, genanvendelse